

Nr 30.

Ankom till riksdagens kansli den 16 maj 1930 kl. 12 m.

Bevillningsutskottets betänkande, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om ändring i vissa delar av kommunalskattelagen den 28 september 1928 (nr 370) m. m. jämte en i ämnet väckt motion.

(2:a avd.)

Genom en den 28 februari 1928 dagtecknad proposition, nr 142, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att antaga nedan intagna förslag till

1) lag om ändring i vissa delar av kommunalskattelagen den 28 september 1928 (nr 370);

2) förordning om ändrad lydelse av 4 § 1 mom., 13 § och 19 § 1 mom. förordningen den 28 september 1928 (nr 373) om statlig inkomst- och förmögenhetskatt; samt

3) förordning om ändring i vissa delar av taxeringsförordningen den 28 september 1928 (nr 379).

Förslag

till

Lag

om ändring i vissa delar av kommunalskattelagen den 28 september 1928 (nr 370).

Härigenom förordnas, att kommunalskattelagen den 28 september 1928 samt anvisningarna till samma lag skola i nedan angivna delar hava följande ändrade lydelse samt att till anvisningarna till 18 § i samma lag skall fogas en ny punkt betecknad 6 av nedan angivna lydelse:

18 §.

Såsom särskild förvärvskälla anses i fråga om:

e) *tillfällig förvärvsverksamhet*:

1. icke yrkesmässig avyttring av fast eller lös egendom ävensom deltagande i lotteri, försävt enligt denna lag inkomsten därav skall beskattas i en och samma kommun;
2. all övrig tillfällig förvärvsverksamhet, som skattskyldig utövat;

21 §.

Till *intäkt* av jordbruksfastighet hänföres allt vad av fastighet här i riket, som taxerats såsom jordbruksfastighet, kommit ägaren eller brukaren till godo, såsom:

e) *intäkt av skogsbruk*, vartill hänföras:

intäkt genom avyttring av skogsprodukter, därunder inbegripna produkter av sådan förädlingsverksamhet, som ingår i skogsbruket, genom upplåtelse av avverkningsrätt till skog eller genom avyttring av växande skog i samband med avyttring av marken, därest icke vinst å avyttring av fastigheten i dess helhet skall beskattas enligt 27 § såsom inkomst av handelsrörelse eller enligt 35 § såsom realisationsvinst;
värdet av — — — honom drivits;

24 §.

Till *intäkt* — — — frälseränta.

Har fastighet — — — av rörelsen.

Förmån av — — — särskilt redovisas.

Där fastighet tillhört bostadsförening eller bostadsaktiebolag, skall hyresvärdet för bostad eller annan förmån från fastigheten, som tillkommit medlem av föreningen eller delägare i bolaget, ävensom utdelning från föreningen eller bolaget, som utgått annorledes än å andel eller aktie, räknas såsom medlemmens eller delägarens intäkt av fastigheten. Såsom föreningens eller bolagets intäkt av samma fastighet räknas vad som till föreningen eller bolaget inlutit från fastigheten ävensom avgifter eller andra inbetalningar, som medlem eller delägare i sådan egenskap haft att utgöra till föreningen eller bolaget, till den del desamma icke äro att anse såsom kapitaltillskott.

(Se vidare anvisningarna.)

25 §.

1 *mom.* Från bruttointäkten — — — nedlagt kapital.

Medlem av bostadsförening eller delägare i bostadsaktiebolag äger njuta avdrag för ovan angivna omkostnader, såvitt de bestritts direkt av honom själv, ävensom för sådana avgifter och andra inbetalningar till föreningen eller bolaget, som icke äro att anse såsom kapitaltillskott.

Har bostadsförening eller bostadsaktiebolag lämnat sina medlemmar eller delägare utdelning annorledes än å andelar eller aktier, äger föreningen eller bolaget njuta avdrag för vad sålunda under beskattningsåret utdelats, dock ej för större belopp av det utdelade än som motsvarar beloppet av de inbetalningar från medlemmarna eller delägarna, vilka icke äro att anse såsom kapitaltillskott.

29 §.

4 mom. Avdrag får icke göras för:

hyra för rörelseidkaren tillhörig fastighet, som använts i rörelsen;
kostnad för ny-, till- eller ombyggnad av rörelseidkaren tillhörig, i rörelsen använd fastighet eller annan anläggning eller för grundförbättring därå.
(Se vidare anvisningarna.)

30 §.

3 mom. För försäkringsrörelse, som drivits av *utländsk försäkringsanstalt*, skall såsom här i riket skattepliktig nettointäkt upptagas 5 procent av anstaltens premieinkomst av här bedriven sjö- och trafikförsäkringsrörelse, 6 procent av anstaltens premieinkomst av här bedriven brandförsäkringsrörelse, 15 procent av anstaltens premieinkomst av här bedriven livförsäkringsrörelse och 10 procent av anstaltens premieinkomst av annan här bedriven försäkringsrörelse.

45 §.

Genom fastighetsskatten — — — fastighetsskatt beskattats.

Rätt till förenämnda avdrag skall tillkomma fastighetens ägare, dock att medlem av bostadsförening eller delägare i bostadsaktiebolag, som med bostadsrätt eller liknande besittningsrätt innehaft lägenhet i föreningen eller bolaget tillhörig fastighet, skall tillgodonjuta den del av avdraget, som på lägenheten belöper.

Har fastighet — — — ägt fastigheten.

Avdraget skall — — — gällande taxeringsvärdet.

(Se vidare anvisningarna.)

52 §.

1 mom. Äkta makar, som under beskattningsåret levt tillsammans, taxeras en var för sin inkomst samt mannen därjämte för boets gemensamma inkomst. Har vid dylik taxering avdrag, som i 46 § 1 och 2 mom. medgives, helt eller delvis ej kunnat utnyttjas å den därtill närmast berättigade makens skattepliktiga inkomst, må bristen avräknas å den andra makens inkomst i samma kommun. Skatteplikt enligt 51 § bedömes med hänsyn till båda makarnas sammanlagda inkomst. Ortsavdrag ävensom beskattningsbar inkomst beräknas för makarna gemensamt; och skall den beskattningsbara inkomsten i jämna tiotal kronor fördelas å makarna efter förhållandet mellan deras i kommunen taxerade inkomster.

57 §.

1 mom. Skatt för inkomst av rörelse skall utgöras till kommun, där rörelsen utövats från fast driftställe.

Har fast driftställe icke begagnats, skall skatt för inkomsten utgöras, om inkomsten förvärvats

a) av fysisk person

under tid, då han varit här i riket bosatt:

i hemortskommunen;

under tid, då han icke varit här i riket bosatt:

i Stockholm för gemensamt kommunalt ändamål;

b) av inländsk juridisk person:

i hemortskommunen;

c) av utländskt bolag:

i Stockholm för gemensamt kommunalt ändamål.

59 §.

3 mom. Har fysisk person under tid, då han ej varit här i riket bosatt, eller utländskt bolag åtnjutit sådan inkomst av tjänst eller, i annat fall än i 2 mom. sägs, av sådan tillfällig förvärvsverksamhet, för vilken skattskyldighet här i riket föreligger, beskattas inkomsten i Stockholm för gemensamt kommunalt ändamål.

Anvisningar

till 18 §.

6. Icke yrkesmässig avyttring av en eller flera utanför den skattskyldiges hemortskommun belägna fastigheter här i riket utgör en särskild förvärvskälla för en var av de kommuner, där den eller de avyttrade fastigheterna äro belägna, medan icke yrkesmässig avyttring av en eller flera fastigheter i hemortskommunen och av annan egendom än fastighet här i riket ävensom deltagande i lotteri hänföras till *en* förvärvskälla. Sådan förvärvsverksamhet av ifrågavarande slag, varav inkomsten jämlikt 59 § 3 mom., 69 § eller 72 § 1 mom. skall beskattas i Stockholm för gemensamt kommunalt ändamål, skall dock anses utgöra en särskild förvärvskälla.

till 22 §.

5. Har växande skog avyttrats *i samband med avyttring av marken* i annat fall än då vinst på avyttringen skall beskattas enligt 27 § såsom inkomst av handelsrörelse eller enligt 35 § såsom realisationsvinst, får avdrag enligt den skattskyldiges val åtnjutas med ett av följande belopp, nämligen:

till 24 §.

3. Med bostadsförening och bostadsaktiebolag förstås ekonomisk förening och aktiebolag, vars verksamhet uteslutande eller huvudsakligen består i att åt föreningens medlemmar eller bolagets delägare bereda bostäder i hus, som äges av föreningen eller bolaget.

Såsom intäkt för bostadsförening eller bostadsaktiebolag och såsom avdragsgill utgift för medlem eller delägare räknas sådan inbetalning av medlem eller delägare, som icke är att anse såsom kapitaltillskott. Inbetalning, som är att anse såsom kapitaltillskott, räknas icke såsom intäkt för föreningen eller bolaget och får ej av medlemmen eller delägaren avdragas.

Med kapitaltillskott menas dels medlems inbetalning å insats i föreningen och delägars inbetalning å aktie dels ock sådan ytterligare inbetalning av medlem eller delägare, som är avsedd att inom föreningen eller bolaget användas för fondering såsom genom kapitalavbetalning å skuld eller genom ny-, till- eller ombyggnad eller därmed jämförlig förbättring av fastigheten eller genom annan stadigvarande kapitalplacering. Där lägenhet är upplåten med hyresrätt och således icke med bostadsrätt eller liknande besittningsrätt, skall dock icke någon del av hyresavgiften anses såsom kapitaltillskott. Verkställs fondering inom förening eller bolag, utan att det framgår vilka medel därför användas, skola i första hand anses för fondering använda andra medel än medlemmarnas eller delägarnas inbetalningar under beskattningsåret eller de under året influtna hyror för lägenheter, som varit uthyrda till andra än medlemmar eller delägare i denna deras egenskap. Vad därefter återstår av det till fondering använda beloppet skall fördelas på nämnda inbetalningar och hyror efter deras inbördes storlek, och skall vad därvid belöper på de inbetalningar, som verkställts för de med bostadsrätt eller liknande besittningsrätt upplåtna lägenheterna, anses såsom kapitaltillskott.

Utdelning från bostadsförening eller bostadsaktiebolag, som utgår i förhållande till innehavda aktier eller andelar, räknas ej såsom intäkt av fastigheten utan såsom intäkt av kapital (se 38 § och punkt 2 av anvisningarna till nämnda paragraf) eller undantagsvis såsom intäkt av rörelse.

till 25 §.

5. För värdeminskning å bostadsförening eller bostadsaktiebolag tillhöriga byggnader, maskiner och andra inventarier tillkommer avdraget föreningen eller bolaget, och äger således medlem av föreningen eller delägare i bolaget icke åtnjuta dylikt avdrag.

Angående medlems av bostadsförening och delägars i bostadsaktiebolag rätt till avdrag för till föreningen eller bolaget gjorda inbetalningar hänvisas till punkt 3 av anvisningarna till 24 §.

till 30 §.

2. Vid beräkning av överskottet å *sjuk-, olycksfalls- eller skadeförsäkringsrörelse* må från bruttointäkten avdrag göras förutom för driftkostnader, som avses i 29 §, för avsättning till försäkringsfond för egen räkning, premieåterbäringsreserv och i lag föreskriven säkerhetsfond, avsättning till sådan reservfond, som av ömsesidig kreatursförsäkringsanstalt bildas enligt gällande föreskrifter om allmänna grunder angående försäkring med statsbidrag mot förluster på grund av smittsamma husdjurssjukdomar, avsättning till sådan regleringsfond, som av trafikförsäkringsanstalt bildas enligt gällande villkor och föreskrifter för utövande av trafikförsäkringsrörelse, ävensom, med nedan angiven inskränkning, för ökning av utjämningsfonderna, i den mån denna ökning icke överstiger vinsten å själva försäkringsrörelsen. Denna vinst skall — — — f) utgående försäkringsfond för egen räkning.

Avdrag för — — — av brandskada.

Med utjämningsfond — — — försäkringsaktiebolags reservfond.

Den på — — — d) utgående premiereserven för egen räkning (belopp, avsatt för på grund av försäkringsfall beviljade ersättningar, t. ex. livräntor, undantaget).

Nedsättning av försäkringsfond för egen räkning, av premieåterbäringsreserv, av säkerhetsfond samt av i första stycket omnämnda reservfond för ömsesidig kreatursförsäkringsanstalt och regleringsfond för trafikförsäkringsanstalt ävensom minskning av utjämningsfonderna skall anses som intäkt. Utbetalad premieåterbäring — — — före ändringen.

Avdrag må — — — till försäkringstagare.

5. Vid uppskattning av *utländsk försäkringsanstalts* här i riket skattepliktiga nettointäkt avses med *trafikförsäkring* sådan trafikförsäkring, som enligt gällande bestämmelser skall helt eller delvis medtagas vid beräkningen av den för trafikförsäkringsrörelsen föreskrivna regleringsfonden, och med *premieinkomst* bruttobeloppet av årets försäkringspremier, d. v. s. utan avdrag för återförsäkringspremier.

till 36 §.

3. I punkt 6 av anvisningarna till 18 § angives vad som beträffande icke yrkesmässig avyttring av fast eller lös egendom ävensom deltagande i lotteri utgör en särskild förvärvskälla. Avdrag enligt punkt 2 här ovan för realisationsförlust eller förlust å deltagande i lotteri får göras från realisationsvinst eller lotterivinst, som uppkommit i samma förvärvskälla som realisationsförlusten eller förlusten å deltagande i lotteri. Av 46 § 1 mom. framgår, att, om härvid underskott uppstår, detta icke får avdragas från inkomst av annan förvärvskälla.

till 45 §.

2. För bestämmande av det avdrag, som enligt denna paragraf medlem av bostadsförening eller delägare i bostadsaktiebolag äger tillgodonjuta, skall fastighetens taxeringsvärde fördelas på lägenheterna i fastigheten efter förhållandet mellan deras värden. Fördelning, som sålunda verkställts, bör i allmänhet tillämpas, till dess ändring göres av fastighetens taxeringsvärde.

till 48 §.

2. Av bestämmelserna i 52 § 1 mom. framgår, att makar, som under beskattningsåret levt tillsammans, äga att gemensamt åtnjuta ett grundavdrag, ett avdrag för make och, i förekommande fall, ett avdrag för varje barn. Taxeras i sådant fall endast hustrun men icke mannen, skall hon ensam åtnjuta nämnda avdrag.

till 54 §.

1. Svenska aktiebolag och svenska ekonomiska föreningar, vilka icke driva bank- eller annan pennningrörelse och ej heller försäkringsrörelse, äro befriade från skattskyldighet för utdelning från svenska aktiebolag, svenska solidariska bankbolag och svenska ekonomiska föreningar, vare sig utdelningen uppburits i förhållande till innehavda aktier, lotter och andelar eller den uppburits efter annan grund. Beträffande utdelning, som dylikt bolag eller dylik förening uppburit från bostadsaktiebolag eller bostadsförening efter annan grund än i förhållande till aktie eller andel, gäller befrielsen dock endast till den del det utdelade överstiger beloppet av sådan inbetalning från bolaget eller föreningen, som icke är att anse såsom kapitaltillskott.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1931, dock skall densamma redan dessförinnan lända till efterrättelse i avseende å 1930 års taxering, såvitt angår 18 och 21 §§, 29 § 4 mom., 52 § 1 mom., 59 § 3 mom., punkt 6 av anvisningarna till 18 §, punkt 5 av anvisningarna till 22 §, punkt 3 av anvisningarna till 36 § samt punkt 2 av anvisningarna till 48 §.

Förslag

till

förordning om ändrad lydelse av 4 § 1 mom., 13 § och 19 § 1 mom. förordningen den 28 september 1928 (nr 373) om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt.

Härigenom förordnas, att 4 § 1 mom., 13 § och 19 § 1 mom. förordningen den 28 september 1928 om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt skola, 4 § 1 mom. i nedan angiven del, hava följande ändrade lydelse:

4 §.

1 mom. Från sammanlagda beloppet av den skattskyldiges inkomster från olika förvärvskällor får, med iakttagande av föreskriften i 31 § första stycket, avdrag ske för

underskott, som uppkommit vid beräkning av skattskyldigs inkomst från annan förvärvskälla än fastighet och rörelse i utlandet, dock att underskott å förvärvskälla, som utgöres av icke yrkesmässig avyttring av fast eller lös egendom eller deltagande i lotteri, må avdragas endast om och i den mån den skattskyldiges inkomst från annan sådan förvärvskälla därtill förslår:

allmänna skatter, som av den skattskyldige under beskattningsåret här i riket erlagts, med undantag av kronoutskylder.

Skattskyldig, som — — — kommunalskattelagen sägs.

13 §.

I fråga om skyldighet att erlagga skatt för förmögenhet likställes med ägare:

- a) den som innehar fast eller lös egendom med fideikommissrätt;
- b) innehavare av fastighet med stadgad åborätt; innehavare av så kallad ofri tomt i stad och den som eljest innehar fastighet med ständigt eller ärftligt besittningsrätt; innehavare av skogsområde, som blivit av staten upplåtet till bergshanteringens understöd;
- c) efterlevande make, som under sin livstid äger åtnjuta avkastningen av förmögenhet, tillhörande den först avlidne makens kvarlåtenskap, så ock annan, vilken äger sådan rätt i fråga om förmögenhet, vartill äganderätten tillagts någon hans avkomling.

19 §.

1 mom. Äkta makar, som under beskattningsåret levt tillsammans, taxeras en var för sin inkomst och förmögenhet samt mannen därjämte för boets gemensamma inkomst och förmögenhet. Har vid dylik taxering avdrag, varom i 4 § 1 mom. förmäles, eller skuld, som i 8 § avses, helt eller delvis ej kunnat utnyttjas å den därtill närmast berättigade makens inkomst eller förmögenhet, må bristen avräknas å den andra makens inkomst eller förmögenhet. Skatteplikt enligt 17 § 4 mom. bedömes med hänsyn till båda makarnas sammanlagda beräknade taxerade belopp. Ortsavdrag ävensom beskattningsbart belopp beräknas för makarna gemensamt, och skall skatt beräknas efter det sålunda bestämda beskattningsbara beloppet samt fördelas å makarna efter förhållandet mellan deras taxerade belopp.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1931, dock skall redan dessförinnan 19 § 1 mom. lända till efterrättelse i avseende å 1930 års taxering.

Förslag

till

förordning om ändring i vissa delar av taxeringsförordningen den 28 september 1928 (nr 379).

Härigenom förordnas, dels att i taxeringsförordningen den 28 september 1928 skall införas en ny paragraf med nedan angivet innehåll och betecknad såsom 40 a, dels att över nämnda paragraf skall införas nedan angivna rubrik, dels ock att 29 § 1 mom., 31, 51, 53 och 78 §§, 141 § 1 mom. samt 142 § förordningen skola, 29 § 1 mom., 31, 51 och 78 §§ samt 141 § 1 mom. i nedan angivna delar, hava följande ändrade lydelse:

29 §.

1 mom. *Allmän självdeklaration* skall upptaga:

- 1) den skattskyldiges — — — bostad härstädes;
- 2) alla förvärvskällor — — — i förvärvskällan;
- 3) de intäkter — — — varje förvärvskälla;
- 4) de allmänna — — — vid taxeringen;
- 5) de särskilda — — — eller område; ävensom
- 6) den skattskyldiges — — — åligger honom.

Har skattskyldig — — — och skulder.

Inländsk försäkringsanstalt — — — å försäkringstagarna.

Svenskt aktiebolag — — — utdelningens belopp.

Utländsk försäkringsanstalt, som här i riket drivit försäkringsrörelse, skall i allmän självdeklaration i stället för uppgifter enligt första stycket punkterna 3) och 5) lämna uppgift å premieinkomsten här i riket, fördelad å dels livförsäkring, dels sjöförsäkring, dels trafikförsäkring, dels brandförsäkring och dels annan försäkring samt uppgift å den eller de kommuner, där sysslomannen (generalagenten) haft kontor, samt, då flera kontor funnits, uppgift å de vid varje kontor influtna premieinkomsterna, fördelade på nämnda olika slag av försäkring.

Belopp, som — — — öretal bortfalla.

31 §.

Vid självdeklaration för verk eller bolag, som är försett med Kungl. Maj:ts oktroj eller blivit registrerat såsom aktiebolag eller står under offentlig kontroll, vid självdeklaration för bostadsrättsförening, så ock vid självdeklaration för annan deklarationsskyldig, som under beskattningsåret enligt lag varit skyldig föra handelsböcker, skall för tid, som deklARATIONEN omfattar, fogas bestyrkt avskrift av in- och utgående balansräkning samt av vinst- och förlusträkning, där sådan förts. Vid självdeklaration för annan bostadsförening än bostadsrättsförening skola fogas dels av styrelsen undertecknad uppgift om föreningens ställning vid beskattningsårets början och slut dels ock bestyrkt avskrift av vinst- och förlusträkning för samma år, om sådan förts.

För verk eller bolag, som ovan nämnts, så ock för ekonomisk förening skall avlämnas bestyrkt avskrift eller tryckt exemplar av revisionsberättelse, som avgivits för beskattningsåret. Enahanda gäller beträffande förvaltningsberättelse, som det åligger styrelse för aktiebolag, solidariskt bankbolag, ömsesidigt försäkringsbolag eller ekonomisk förening att avgiva.

För inländsk — — — år disponerats.

Särskilda uppgifter från bostadsförening eller bostadsaktiebolag.

40 a §.

1 mom. Vid självdeklaration för bostadsförening eller bostadsaktiebolag skall för tid, som deklARATIONEN omfattar, fogas uppgift, särskilt för varje föreningen eller bolaget tillhörig, i deklARATIONEN avsedd fastighet, angående

a) namn för envar medlem eller delägare, som i denna sin egenskap innehar lägenhet i fastigheten, och hemvist för medlem eller delägare, som icke är mantalsskriven i fastigheten,

b) beskaffenheten av varje sådan lägenhet och lägenhetens hyresvärde enligt ortens pris,

c) beloppet av varje medlems eller delägars inbetalningar till föreningen eller bolaget och huru mycket därav utgör kapitaltillskott, samt

d) beskaffenheten av de lägenheter, som på grund av upplåtelse från föreningen eller bolaget innehavas av andra än medlemmar eller delägare i denna deras egenskap, ävensom sammanlagda beloppet av hyror eller andra avgifter för sådana lägenheter. Innehar medlem eller delägare lägenhet med bostadsrätt eller liknande besittningsrätt, skall tillika uppgivas, huru mycket av fastighetens taxeringsvärde belöper å sådan lägenhet.

I uppgift, som nu sagts, skall jämväl lämnas upplysning om värdet av varje medlems eller delägars andel i föreningens eller bolagets behållna förmögenhet.

Uppgiften skall avfattas å blankett enligt formulär, som fastställas av Kungl. Maj:t.

2 mom. Är medlem av bostadsförening eller delägare i bostadsaktiebolag, som i denna sin egenskap innehar lägenhet i någon föreningen eller bolaget tillhörig fastighet, icke mantalsskriven i fastigheten, skall till ledning för medlemmens eller delägars taxering för inkomst eller förmögenhet i hemortskommunen eller, om han saknar hemortskommun, till ledning för hans taxering i Stockholm bestyrkt utdrag av den i 1 mom. omförmälda uppgift, i vad medlemmen eller delägaren angår, av föreningen eller bolaget utan anmaning avlämnas senast den 15 februari under taxeringsåret i den ordning, som i 37 § 1 mom. sägs.

3 mom. Det åligger bostadsförening eller bostadsaktiebolag att senast den 8 februari under taxeringsåret tillställa varje medlem eller delägare uppgift angående de i 1 mom. omförmälda förhållandena, i vad medlemmen eller delägaren angår.

4 mom. Underlåter bostadsförening eller bostadsaktiebolag att behörigen fullgöra vad i 1 mom. sägs, skall vad i 39 § 1, 3 och 5 mom. är stadgat rörande påföljd vid underlåtenhet att avlämna handlingar, som omförmälas i 31 §, hava motsvarande tillämpning. Vid underlåtenhet att behörigen fullgöra vad i 2 mom. stadgas skola bestämmelserna i 38 § 2 och 3 mom. samt 40 § 2 mom. hava motsvarande tillämpning.

Om ansvar för underlåtenhet att behörigen fullgöra föreskrifterna i 2 eller 3 mom. stadgas i 142 §.

51 §.

Skyldighet att avgiva deklaration eller annan uppgift, varom i denna förordning sägs, skall fullgöras

för omyndig av förmyndaren eller god man, som förordnats enligt 11 kap. 1 § lagen om förmynderskap,

för sådan person, för vilken god man förordnats enligt 11 kap. 3, 4 eller

4 a § nämnda lag, av gode mannen beträffande vad han har under sin förvaltning, samt

för avliden person och hans dödsbo av den, som sitter i boet, evad han är delägare eller syssloman, eller, om dödsboet skiftats, av den, som vid tiden för skiftet suttit i boet.

För annan — — — annorlunda förordnar.

För bolag — — — juridiska personer.

53 §.

Deklarationsblanketter skola kostnadsfritt tillhandahållas i Stockholm hos överståthållarämbetet, i övriga städer hos magistraten eller stadsstyrelsen och å landet hos ordförande i kommunalnämnd samt därjämte, då fråga är om allmän fastighetstaxering, hos ordförande i beredningsnämnd och, då fråga är om årlig taxering, hos ordförande i taxeringsnämnd. Vad nu sagts om deklarationsblanketter för årlig taxering skall gälla även i fråga om blanketter till uppgifter enligt 40 a § 1 och 2 mom. samt 41 och 42 §§; och skola blanketter till uppgift enligt 42 § kostnadsfritt tillhandahållas jämväl hos den, som äger att utbetala vinst.

78 §.

Taxeringsnämndens ordförande åligger huvudsakligen:

a) att tillhandahålla deklarationsblanketter och blanketter till uppgifter enligt 40 a § 1 och 2 mom. samt 41 och 42 §§ samt att meddela den, som därom framställer begäran, erforderliga upplysningar om honom åliggande deklarationsskyldighet och sättet för dess fullgörande:

141 §.

1 mom. Hörsammas ej anmaning att inkomma med självdeklaration, som bort avgivas på grund av 26 § 1 mom., vare den försumlige förfallen till böter, motsvarande, då fråga är om allmän självdeklaration, en tiondel av den inkomst- och förmögenhetsskatt, som påföres den skattskyldige, och, då fråga är om särskild självdeklaration, femtio öre för varje full skattekrone, som påföres den skattskyldige på grund av den taxering, varom fråga är, i vartdera fallet dock minst tio kronor.

Har den — — — enahanda bötesstraff.

142 §.

Vid underlåtenhet att behörigen fullgöra vad i 18, 19, 23, 33, 34 eller 35 §, 40 a § 2 eller 3 mom., 42 § 2 mom. eller 47 § är stadgat skall den försumlige, där han ej för underlåtenheten är underkastad ansvar för tjänstefel, böta tjugufem kronor.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1931.

Till behandling i samband med förevarande proposition har utskottet funnit lämpligt upptaga en jämväl till utskottet hänvisad, under motionstiden vid riksdagens början inom första kammaren av greve *Lagerbjelke* väckt motion, nr 92, däri hemställt,

»att riksdagen ville besluta, att 25 § 1 mom. i kommunalskattelagen den 28 september 1928 måtte erhålla följande ändrade lydelse samt att 3 punkten i anvisningarna till nämnda paragraf måtte utgå:

25 §.

1 mom. Från bruttointäkten av annan fastighet må *avdrag* göras för omkostnader, såsom för:

brandförsäkring, reparation och underhåll av byggnader ävensom för anskaffning av inventarier till ersättning för avyttrade eller utrange-
rade;

vicevärd, portvakt, gårdskarlar, — — — som byggnad är underkastad; ränta å lånat, — — — intäkt av fastigheten.»

Beträffande den för sistnämnda förslag anförda motiveringen tillåter sig utskottet hänvisa till motionen.

Den föreliggande propositionen innefattar förslag till ändringar i kommunalskattelagen, förordningen om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt samt taxeringsförordningen. Dessa förslag innebära ändrade bestämmelser rörande *dels* beskattning av bostadsföreningar och bostadsaktiebolag samt av deras medlemmar eller delägare, *dels* beskattning av försäkringsanstalter, som driva trafikförsäkringsrörelse, *dels* ock åtskilliga andra beskattningsspörsmål, för vilka redogörelse lämnas i det följande.

Särskilda bestämmelser rörande beskattning av inkomst av fastighet tillhörig aktiebolag eller ekonomisk förening, som har till uteslutande eller huvudsakligt ändamål att bereda sina delägare bostäder i fastigheter (*bostadsaktiebolag* och *bostadsförening*), infördes genom förordningar den 24 april 1923.

Enligt den lagstiftning, som gällde intill 1920 års utgång, var delägare i bostadsförening i likhet med medlem i annan ekonomisk förening frigiten från skattskyldighet för vad han erhållit såsom vinstutdelning å sin insats i föreningen. Genom sistnämnda år vidtagna ändringar i skatteförfattningarna upphävdes berörda skattefrihet för medlem i ekonomisk förening, i det att utdelning å insatser i sådan förening underkastades skatteplikt i samma ordning, som gällde beträffande utdelning från inländskt bolag. Bestämmelserna rörande ekonomiska föreningars skattskyldighet åter undergingo icke någon ändring genom sistberörda lagstiftning. Härigenom kom värdet av de bostadsförmåner, som för-

Beskattning
av bostads-
föreningar
m. m.
Återblick.

eningens medlemmar åtnjutit i föreningen tillhörig fastighet, att beskattas såsom inkomst för såväl bostadsföreningen som medlemmarna. Medan denna förmån för medlemmen hänfördes till inkomst av kapital — utdelning från föreningen — betraktades förmånen för föreningen såsom inkomst av fastighet.

Enligt berörda förordningar den 24 april 1923 befriades föreningen (bolaget) från skattskyldighet för värdet av bostads- eller andra förmåner, som i föreningen (bolaget) tillhörig fastighet tillkommit delägaren i sådan egenskap. Härigenom avsågs att förebygga, att såväl föreningen (bolaget) som delägaren blev taxerad för värdet av dylika förmåner. Enligt vad 1923 års bevillningsutskott i sitt betänkande nr 30 uttalade, borde delägarna, vilkas skatteförmåga obestriddligen ökades genom förmånens åtnjutande, beskattas för denna. Bevillningsutskottet uttalade vidare, att medlem i bostadsförening borde från den intäkt av kapital, vartill förmånen vore att hänföra, äga avdraga dels de reparations- och underhållskostnader, han själv nedlagt å lägenheten, dels ock av honom lämnade bidrag till föreningens utgifter för fastigheten såsom räntor, reparations- och förvaltningskostnader samt avgifter för vatten, renhållning och försäkring. Däremot finge avdrag ej göras för avbetalningar å medlemmens insats liksom ej heller för utdebiterade belopp, som vore avsedda för fastighetens förbättring. Sistnämnda avgifter vore nämligen att anse såsom kapitalplacering, varigenom medlemmens förmögenhet såsom delägare i företaget ökades. För föreningen (bolaget) borde såsom inkomst upptagas den del av delägarnas avgifter, för vilka dessa vore berättigade till avdrag. Såsom ägare till fastigheten var föreningen (bolaget) berättigad till avdrag för värdeminskning å byggnad ävensom till procentavdrag vid bevillningstaxeringen.

1928 års lag-
stiftning.

Nu gällande bestämmelser om beskattning av bostadsföreningar och bostadsaktiebolag samt av dessas medlemmar eller delägare återfinnas i 24 §, 25 § 1 mom. och 45 § kommunalskattelagen jämte anvisningar till 24 § punkt 3, till 25 § punkt 5, till 38 § punkt 2, till 45 § punkt 2 och till 54 § punkt 1 i samma lag. Samtliga bestämmelserna med undantag av 45 § med tillhörande anvisning äro tillämpliga jämväl vid statsbeskattningen enligt vad som framgår av 2 och 3 §§ förordningen om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt.

Innebörden av dessa bestämmelser är följande:

Medlem av bostadsförening eller delägare i bostadsaktiebolag skattar för hyresvärdet för bostad eller annan förmån från föreningen eller bolaget tillhörig fastighet, som tillkommit medlemmen eller delägaren, ävensom för sådan utdelning från föreningen eller bolaget, som utgått annorledes än å andel eller aktie. Föreningen eller bolaget skattar för vad som i övrigt influtit från fastigheten samt för sådana avgifter eller andra inbetalningar, som medlem eller delägare i sådan egenskap haft

att utgöra till föreningen eller bolaget. Såväl för medlem eller delägare som för föreningen eller bolaget anses dylik intäkt vara härfluten av »annan fastighet». Från bruttointäkten får medlem eller delägare göra avdrag för sådana driftkostnader för den innehavda lägenheten, vilka bestritts direkt av honom själv, ävensom för sådana avgifter och andra inbetalningar till föreningen eller bolaget, som äro att räkna såsom intäkt för föreningen eller bolaget. Avdragsgilla för medlem eller delägare och skattepliktiga för föreningen eller bolaget äro dylika avgifter och inbetalningar även till den del, de äro avsedda till avbetalning av föreningens eller bolagets skulder eller i annan form utgöra kapitalinsats; dock räknas medlems ursprungliga andel eller av delägare gjord inbetalning å aktie icke såsom intäkt för föreningen eller bolaget och ej heller såsom avdragsgill utgift för medlemmen eller delägaren.

Föreningen eller bolaget torde äga rätt att njuta avdrag för sådan utdelning till medlem eller delägare, som utgått annorledes än å andel eller aktie och för vilken medlemmen eller delägaren skattar såsom för intäkt av »annan fastighet». Denna avdragsrätt har dock icke erhållit otvetydigt uttryck vare sig i lagtexten eller i anvisningarna.

För värdeminskning av byggnader, maskiner och inventarier får avdrag göras vid såväl kommunalskattetaxeringen som statsskattetaxeringen. Något särskilt stadgande finnes icke om vilken av intressenterna som skall komma i åtnjutande av värdeminskningens avdraget, men med grunderna för uppdelning av avdragen för fastighetens driftkostnader torde bäst överensstämman, att avdraget i fråga skall till den del, dessamma belöper på lägenhet, som innehaves av medlem eller delägare i sådan egenskap, tillkomma medlemmen eller delägaren och till återstående del föreningen eller bolaget.

Det för bostadsförening eller bostadsaktiebolag tillhörig »annan fastighet» utgående avdrag av 5 procent av taxeringsvärdet, som jämlikt 45 § kommunalskattelagen må tillgodonjutas vid taxeringen enligt sagda lag (det s. k. procentavdraget), skall fördelas så, att medlem eller delägare erhåller den del av avdraget, som kan anses belöpa å lägenhet, vars hyresvärde skall för honom utgöra inkomst av »annan fastighet», och föreningen eller bolaget återstoden av avdraget.

Utdelning från bostadsförening eller bostadsaktiebolag, som till medlem eller delägare utgått å andel eller aktie, räknas såsom för medlemmen eller delägaren skattepliktig intäkt av kapital eller undantagsvis såsom intäkt av rörelse. Annan till medlem eller delägare utgående utdelning från dylik förening eller dylikt bolag räknas däremot, såsom nyss nämnts, såsom intäkt av »annan fastighet». Har svenskt aktiebolag eller svensk ekonomisk förening, som icke drivit bank- eller annan penningrörelse eller försäkringsrörelse, i egenskap av medlem i bostadsförening eller bostadsaktiebolag uppburit utdelning från föreningen eller bolaget, föreligger dock skattefrihet för dels sådan utdelning, som utgått

å andel eller aktie, och dels så stor del av annan utdelning, som överstigit sådana av medlemmen eller delägaren till bostadsföreningen eller bostadsaktiebolaget erlagda avgifter eller andra inbetalningar, vilka få avdragas av medlemmen eller delägaren och skola upptagas såsom inlämnad för bostadsföreningen eller bostadsaktiebolaget.

De viktigaste avvikelserna i 1928 års skattelagstiftning från förut gällande rätt äro *dels* att inkomst, som medlem av bostadsförening eller delägare i bostadsaktiebolag åtnjuter från föreningen eller bolaget, skall, utom i fråga om utdelning å andel eller aktie, anses utgöra inkomst av »annan fastighet» i stället för inkomst av kapital, *dels* att medlem eller delägare äger tillgodonjuta s. k. procentavdrag för av honom innehavd lägenhet, *dels ock* att, fränsett medlems ursprungliga andel eller av delägare gjord inbetalning å aktie, skillnad icke längre göres mellan sådana avgifter eller andra inbetalningar, vilka hava karaktär av kapitalinsats, och andra avgifter eller inbetalningar.

Anordningen att inkomst, som medlem av bostadsförening eller delägare i bostadsaktiebolag åtnjuter från föreningen eller bolaget i annan form än såsom utdelning å andel eller aktie, rubriceras såsom inkomst av »annan fastighet» i stället för såsom inkomst av kapital har, enligt vad förarbetena till den nya lagstiftningen utvisa, till syfte att möjliggöra en mera rationell lösning av åtskilliga frågor, som sammanhånga med beskattningen av dylik inkomst, än som var möjlig med den tidigare ordningen (Kommunalskattekommittén sid. 416 o. f.). Uppdelningen av det s. k. procentavdraget mellan medlemmarna eller delägarna å ena sidan och föreningen eller bolaget å andra sidan har motiverats, bland annat, med att på detta sätt procentavdraget kommer att bliva mest effektivt utnyttjat. Utsträckandet av medlems eller delägars avdragsrätt för avgifter eller andra inbetalningar till föreningen eller bolaget till att avse jämväl sådan del därav, som använts till amortering av föreningens eller bolagets skuld eller i annan form utgjort kapitalinsats, har föranletts av de svårigheter att avgöra inbetalningarnas karaktär, som understundom torde kunna förekomma.

Framställning av centralföreningen.

I en av Stockholms bostadsföreningars centralförening hos Kungl. Maj:t gjord framställning, har framhållits, att 1928 års skattelagstiftning rörande bostadsföreningar och bostadsaktiebolag beträffande såväl föreningarna (bolagen) som ock delägarna visat sig hava lett till annat resultat än som åsyftats. Centralföreningen berör i sin framställning två frågor, beträffande vilka 1928 års skattelagstiftning innefattar ändring i tidigare rätt. Den ena avser föreskrifterna om skattskyldighet för bostadsföreningar eller bostadsaktiebolag och om avdragsrätt för deras medlemmar eller delägare för inbetalningar från medlemmarna eller delägarna i denna deras egenskap jämväl till den del inbetalningarna äro avsedda till avbetalningar av

föreningens eller bolagets skulder eller i annan form utgöra kapitalinsats (24 § kommunalskattelagen med tillhörande anvisningar punkt 3 samt 25 § samma lag med tillhörande anvisningar punkt 5). Den andra frågan gäller stadgandena om att procentavdraget för bostadsförening eller bostadsaktiebolag tillhörig fastighet (5 procent av taxeringsvärdet å 'annan fastighet') skall fördelas mellan föreningen eller bolaget samt medlemmarna eller delägarna sålunda, att medlem eller delägare tillgodonjuter den del av avdraget, som belöper å av honom innehavd lägenhet, och föreningen eller bolaget återstoden (45 § kommunalskattelagen med tillhörande anvisningar punkt 2). Under påvisande att stadgandena i fråga lett till icke åsyftade resultat, medförande bland annat ökad skattebelastning för vissa företag utan motsvarande lättnad för medlemmarna ävensom i vissa fall en olämplig överflyttning av skattebördan från några medlemmar till andra, förordar centralföreningen återgång till den äldre anordningen, enligt vilken av medlem verkställd inbetalning av beskaffenhet att utgöra kapitaltillskott, vare sig för amortering av företagets skulder eller för annat ändamål, icke ansågs utgöra skattepliktig intäkt för företaget eller avdragsgill utgift för medlemmen. Till ledning för bedömandet i vad mån av medlem verkställd inbetalning borde anses såsom dylikt kapitaltillskott, i de fall då företagets räkenskaper icke omedelbart gäve upplysning härom, föreslår centralföreningen särskilda legala regler. För den händelse centralföreningens framställning i nämnda hänseenden vunno bifall, vore enligt föreningens uppfattning lämpligt att bibehålla gällande regler om procentavdragets fördelning mellan medlemmarna och företaget. Centralföreningen gör däremot ingen erinran mot principen om beskattning direkt hos medlemmarna av de förmåner, som de åtnjutit från företaget, genom vilken anordning förmånerna beskattas allenast en gång, och ej heller mot den skattetekniska anordningen att hänföra dessa förmåner i medlemmarnas hand till intäkt av annan fastighet.

Över nämnda framställning har 1928 års bolagsskatteberedning utlåtit sig i en den 11 oktober 1929 dagtecknad promemoria, vid vilken fogats vissa förslag till författningar och deklaraionsformulär. Denna promemoria samt förslagen till författningar och formulär hava fogats såsom bilaga vid propositionen. Utåtanden i ärendet hava avgivits av överståthållarämbetet och samtliga länsstyrelser samt kammarrätten.

I propositionen har föreslagits, att beträffande av delägarna i denna deras egenskap till föreningen (bolaget) verkställda inbetalningar avdrag icke skall medgivas för vad som är att hänföra till kapitaltillskott och att förty föreningen (bolaget) icke skall taxeras för sådant kapitaltillskott. I förslaget angives närmare vad som bör förstås med kapitaltillskott. En viss skillnad göres därvid mellan sådana föreningar, som pläga upplåta lägenheter allenast med hyresrätt för begränsad tid (hyresföreningar) samt andra föreningar. Det föreslås nämligen att,

där lägenhet är upplåten med hyresrätt och således icke med bostadsrätt eller liknande besittningsrätt, ingen del av hyresavgiften skall anses såsom kapitaltillskott, medan i övriga fall ingen motsvarande begränsning ifrågasättes. Till ledning för avgörandet, huru mycket av verkställda inbetalningar skall betraktas såsom kapitaltillskott, i de fall då detta icke utan vidare framgår av företagets räkenskaper eller andra handlingar, upp-tager förslaget en särskild regel.

Under åberopande av taxeringstekniska svårigheter att fördela avdrag för värdeminskning å bostadsförening eller bostadsaktiebolag tillhöriga byggnader, maskiner och andra inventarier mellan medlemmarna eller delägarna och företaget, föreslås i propositionen vidare, att dylikt avdrag skall tillkomma uteslutande företaget och att således medlem eller delägare icke skall åtnjuta dylikt avdrag.

Beredningens förslag i dessa hänseenden innefattar ändring i 24 § och 25 § 1 mom. kommunalskattelagen samt i punkt 3 av anvisningarna till 24 § och punkt 5 av anvisningarna till 25 §. En följdändring föreslås i punkt 1 av anvisningarna till 54 § i samma lag, innefattande, att den skattefrihet för utdelning från svenska aktiebolag eller svenska ekonomiska föreningar, som är medgiven svenska aktiebolag och svenska ekonomiska föreningar, vilka icke driva bank- eller annan penningrörelse och ej heller försäkringsrörelse, skall beträffande utdelning från bostadsaktiebolag eller bostadsförening, vilken utgått efter annan grund än i förhållande till aktie eller andel, gälla endast till den del det utdelade övertiger beloppet av sådan inbetalning från bolaget eller föreningen, som icke utgör kapitaltillskott.

I fråga om avdrag för vad som genom fastighetsskatt blivit beskattat (procentavdrag) föreslås sådan ändring i gällande bestämmelser, att medlem av bostadsförening eller delägare i bostadsaktiebolag, som med bostadsrätt eller liknande besittningsrätt innehaft lägenhet i föreningen eller bolaget tillhörig fastighet, skall tillgodonjuta den del av avdraget, som på lägenheten belöper, medan återstoden skall tillkomma föreningen eller bolaget. Däremot skall enligt förslaget procentavdraget för lägenheter, som upplåtits till medlemmar eller delägare med hyresrätt, tillkomma föreningen eller bolaget. I syfte att underlätta taxeringsarbetet föreslås vidare, att den uppdelning av taxeringsvärdet på lägenheterna, som verkställes för fördelningen av procentavdraget, i allmänhet bör tillämpas oförändrad, till dess ändring göres av taxeringsvärdet. Dessa stadganden äro avsedda att införas i 45 § kommunalskattelagen och punkt 2 av anvisningarna till samma paragraf.

För att underlätta tillämpningen av de ifrågasatta beskattningsreglerna föreslås i propositionen vissa ändringar i taxeringsförordningen. Dessa ändringar, som sammanförts till en ny paragraf med beteckning 40 a §, innefatta i huvudsak följande: Bostadsförening eller bostadsaktiebolag skall vid sin självdeklaration foga vissa uppgifter, avsed-

da att tjäna till ledning såväl för företagens taxering som även och i synnerhet för medlemmarnas eller delägarnas taxering, nämligen om namn för en var medlem eller delägare, som i denna sin egenskap innehar lägenhet i föreningens eller bolagets fastighet, om hemvist för varje dylik medlem eller delägare, som icke är mantalsskriven i fastigheten, om beskaffenheten av varje dylik lägenhet och dess hyresvärde, om beloppet av en var medlems eller delägars inbetalningar till föreningen eller bolaget och huru mycket därav utgör kapitaltillskott, om beskaffenheten av lägenheter, som upplåtits till andra än medlemmar eller delägare i denna deras egenskap ävensom om sammanlagda beloppet av hyror eller andra avgifter för sådana lägenheter samt slutligen, såvitt angår medlemmar eller delägare som innehava lägenheter med bostadsrätt eller liknande besittningsrätt, om huru mycket av fastighetens taxeringsvärde belöper å varje sådan lägenhet. I dylik uppgift skall enligt förslaget ytterligare lämnas upplysning om värdet av varje medlems eller delägars andel i föreningens eller bolagets behållna förmögenhet. Vidare föreslås åläggande för bostadsförening eller bostadsaktiebolag att till ledning för taxeringen av sådana medlemmar eller delägare, som i denna sin egenskap innehava lägenheter i föreningens eller bolagets fastighet men som icke äro mantalsskrivna i fastigheten, till taxeringsmyndigheten lämna bestyrkt utdrag av nyssberörda uppgift i vad dylik medlem eller delägare angår. För att för medlemmarna eller delägarna underlätta upprättandet av deras självdeklarationer föreslår beredningen därjämte införande av skyldighet för bostadsförening eller bostadsaktiebolag att senast den 8 februari under taxeringsåret tillstålla varje medlem eller delägare meddelande om de förhållanden, som enligt vad nyss sagts skola för medlemmen redovisas i den vid företagens egen självdeklaration fogade uppgiften. Därjämte innefattar förslaget vissa härav föranledda följändringar i 53 och 142 §§ i taxeringsförordningen.

Av vad sålunda anförts torde framgå, att 1928 års skattelagstiftning rörande bostadsföreningar och bostadsaktiebolag samt medlemmar eller delägare i dylika företag är i flera hänseenden behäftad med brister. Särskilt har den medlemmarna eller delägarna medgivna rätten till avdrag jämväl för vissa av de inbetalningar, som utgöra kapitaltillskott, samt företagens skattskyldighet för sådana inbetalningar medfört avsevärda praktiska olägenheter. Då en dylik avdragsrätt därjämte måste anses ur principiell synpunkt obefogad, har utskottet icke tvekat att, i anslutning till den av 1923 års bevillningsutskott och riksdag intagna ståndpunkten, biträda förslaget om avskaffande av denna avdragsrätt för medlemmarna eller delägarna och motsvarande skattskyldighet för företagen. På grund härav och då förslaget i övrigt, i vad angår beskattning av nämnda företag samt delägare däri, icke föranlett utskottet till erinringar, har utskottet biträtt propositionen i denna del.

*Utskottets
yttrande.*

Beskattning av försäkringsanstalter, som driva trafikförsäkring.

Gällande bestämmelser rörande försäkringsanstalts beskattning.

Enligt 30 § 2 mom. kommunalskattelagen må vid beräkning av inländsk försäkringsanstalts överskott å försäkringsrörelse från bruttointäkten göras avdrag för avsättning till försäkringsfond för egen räkning och premieåterbäringsreserv samt i den utsträckning, som närmare anges i anvisningarna, till andra fonder, i den mån de beräknas motsvara anstaltens förbindelser enligt ingångna försäkringsavtal, dock icke för avsättning till vinstutdelning å andra försäkringar än livränteförsäkringar.

I punkt 2 av anvisningarna till nämnda paragraf i kommunalskattelagen lämnas närmare föreskrifter angående de fondavsättningar, som må avdragas vid beräkning av överskottet å sjuk-, olycksfalls- eller skadeförsäkringsrörelse. Avdragsgilla äro avsättningar till försäkringsfond för egen räkning, premieåterbäringsreserv och i lag föreskriven säkerhetsfond, avsättning till sådan reservfond, som av ömsesidig kreatursförsäkringsanstalt bildas enligt gällande föreskrifter om allmänna grunder angående försäkring med statsbidrag mot förluster på grund av smittsamma husdjurssjukdomar, ävensom med viss inskränkning för ökning av utjämningsfonderna, i den mån denna ökning icke överstiger vinsten å själva försäkringsrörelsen.

I samma punkt av anvisningarna till 30 § kommunalskattelagen stadgas vidare, att nedsättning av försäkringsfond för egen räkning, av premieåterbäringsreserv, säkerhetsfond och i det föregående omnämnd reservfond för ömsesidig kreatursförsäkringsanstalt ävensom minskning av utjämningsfonderna skall anses som intäkt.

Beträffande utländsk trafikförsäkringsanstalt skall enligt 30 § 3 mom. kommunalskattelagen såsom här i riket skattepliktig nettointäkt av trafikförsäkringsrörelse upptagas 10 procent av anstaltens bruttopremieinkomst av här bedriven trafikförsäkringsrörelse.

Propositionen.

Genom lag den 10 maj 1929 (nr 77) hava meddelats stadganden om obligatorisk trafikförsäkring å motorfordon. I anledning härav hava i propositionen föreslagits vissa ändringar rörande beskattning av försäkringsanstalt. Så föreslås, att inländsk trafikförsäkringsanstalt må åtnjuta avdrag för avsättning till sådan regleringsfond, som bildats enligt gällande villkor och föreskrifter för utövande av trafikförsäkringsrörelse, samt att nedsättning av fonden skall anses såsom intäkt. Med hänsyn till de koncessionsvillkor, som uppställts för bedrivande av trafikförsäkringsrörelse, har anledning icke synts föreligga att framdeles tillsvida räknas med högre genomsnittlig vinst av rörelsen än 5 procent av bruttopremieinkomsten. På grund härav föreslås beträffande utländsk försäkringsanstalt den ändringen i 30 § 3 mom. kommunalskattelagen, att såsom här i riket skattepliktig nettointäkt av trafikförsäkringsrörelse skall upptagas 5 procent av premieinkomsten.

Utskottet har icke funnit anledning till erinran mot propositionen i denna del.

*Utskottets
yttrande.*

Föreliggande proposition upptar vidare förslag i följande frågor, nämligen beträffande *dels* omfattningen av begreppet förvärvskälla vid icke yrkesmässig avyttring av fast eller lös egendom ävensom deltagande i lotteri, *dels* undantag från den i 21 § c) kommunalskattelagen stadgade regeln, att intäkt genom avyttring av växande skog i samband med avyttring av marken skall behandlas såsom intäkt av skogsbruk, *dels* beskattningsort för inkomst av icke yrkesmässig avyttring av fast eller lös egendom i det fall, att inkomsten förvärvats under tid, då den skattskyldige icke varit bosatt eller stadigvarande vistats i Sverige, *dels* frågan om rätt att vid taxering till statlig inkomst- och förmögenhetsskatt njuta avdrag för förlust å icke yrkesmässig avyttring av fast eller lös egendom eller för förlust å deltagande i lotterispel, *dels* påföring av utskylder för äkta makar, *dels* skattskyldighet till förmögenhetsskatt för egendom, som innehaves med fideikommissrätt, *dels* ock ändringar i 29 § 4 mom. och 57 § 1 mom. kommunalskattelagen samt 51 och 135 §§ taxeringsförordningen.

Övriga i propositionen föreslagna ändringar.

Dessa förslag har utskottet ansett sig kunna biträda.

*Utskottets
yttrande.*

Enligt 25 § 1 mom. kommunalskattelagen må från bruttointäkt av annan fastighet avdrag göras för, bland annat, värdeminskning genom slitning, utrantering eller eljest av fastighetsägaren tillhöriga maskiner och andra inventarier, som höra till fastigheten och äro av längre varaktighet. Jämlikt tredje punkten i anvisningarna till denna paragraf får avdrag för värdeminskning å inventarier ske på sätt och i den ordning, som gäller för avdrag för värdeminskning å inventarier i rörelse.

Avdrag för värdeminskning å maskiner och inventarier i annan fastighet, som användes för bostadsändamål.

I motionen har framhållits, att mot denna avdragsrätt, vilken icke var medgiven enligt den äldre lagstiftningen, erinringar kunde framställas ur såväl principiell som praktisk synpunkt. Det syntes opåkallat, att olika bestämmelser gällde beträffande avdrag för värdeminskning av inventarier, som inrymts i bostadshus, taxerat såsom annan fastighet, och bostadshus, taxerat såsom jordbruksfastighet. Stora svårigheter uppkomme ofta att avgöra, vad som vore att hänföra till inventarier och till beståndsdelar av själva byggnaden. Ofta nog vore det förenat med stora svårigheter att fastslå anskaffningsvärdet av inventarierna, särskilt då fastigheten gått i handel. Ojämnheter och orättvisor i beskattningen hade härigenom uppstått. Gällande bestämmelser rörande dylik avdragsrätt hade vållat ett onödigt besvär för såväl de skattskyldiga som taxeringsmyndigheterna, vilka tvingades att hålla noggrann kontroll att

Motionen.

bland avdrag för underhållskostnader icke inginge kostnad för nyanskaffning av inventarier.

Motionären har därför föreslagit sådan ändring av 25 § kommunal-skattelagen och därtill hörande anvisningar, att nämnda avdragsrätt avskaffades, medan rätt till avdrag från intäkt av förvärvskällan annan fastighet infördes för anskaffning av inventarier till ersättning för avyttrade eller utrangerade sådana.

Utredning.

Över det av motionären väckta förslaget har bevillningsutskottet i grundlagsenlig ordning inhämtat utlåtande av kammarrätten. Kammar-rättens yttrande jämte utdrag av kammarrättens protokoll, utvisande vid ärendets handläggning uttalade skiljaktiga meningar, hava i avtryck såsom bilagor fogats vid detta betänkande.

Härjämte har Sveriges fastighetsägarförbund i en till utskottet ingiven skrift förklarar sig vitsorda behovet av den i motionen föreslagna lagändringen och instämma i såväl den av motionären anförda motive-ringen som den av honom gjorda framställan.

*Överståt-
hållarämbetet.*

I det utlåtande överståthållarämbetet avgivit i anledning av förslaget om ändrade grunder för beskattning av bostadsföreningar m. fl. har över-ståthållarämbetet i frågan om avdrag för värdeminskning å maskiner och andra inventarier beträffande förvärvskällan annan fastighet anført följande:

»I detta sammanhang tillåter sig emellertid överståthållarämbetet i underdånighet föreslå att i samband med ifrågavarande förslag till vissa ändringar i skatteförfattningarna måtte till behandling upptagas frågan om uteslutande ur 25 § kommunal-skattelagen av den bestämmelse, som medger ägare av annan fastighet rätt till avdrag från brutto-intäkten för värdeminskning genom slitning, utrangering eller eljest av till fastigheten hörande maskiner och andra inventarier av längre varaktighet. Avses nämligen härmed även i bostadsfastighet inmonterade hissar och värmeledningsanläggningar anser överståthållarämbetet att skäligheten av en sådan bestämmelse knappast kan sägas hava ingått i det allmänna rättsmedvetandet och att densamma, även om teoretiskt försvarbar, vållar ojämnhet och tekniska svårigheter vid taxeringen. Till stöd för förstnämnda påstående må anföras, att endast ett fåtal fastighetsägare i Stockholm påyrkat sådant avdrag vid årets taxering samt att överståthållarämbetet veterligen ingen bokföringsskyldig fastighetsägare i sina räkenskaper brukar göra särskild avskrivning å förevarande tillbehör till fastighet. Att bestämmelsen vållar ojämnhet i taxeringen beror därpå, att endast i ett fåtal fall utredning kan av den skattskyldige förebringas å anskaffningsvärdet av ifrågavarande maskiner och att därför avdraget i ett flertal fall måste förvägras ägaren. De taxeringstekniska svårigheterna föranledas bland annat därav, att i ett flertal fall specifikation måste av beskattningsnämnderna infordras å det på fastighetsbilagan upptagna avdraget för reparationskostnader för utrönande att däri icke ingår någon post, som avser förbättring eller nyanskaffning av tillbehör till förevarande maskiner. Det avdrag, som an-

ses böra tillkomma fastighetsägaren i förevarande avseende, bör enligt överståthållarämbetets mening inkluderas i avdraget för värdeminskning å byggnad.»

I föreliggande fråga har chefen för finansdepartementet i sitt förenämnda yttrande till statsrådsprotokollet anfört: *Departements-
chefen.*

»Ifrågavarande bestämmelse infördes i sin nuvarande form år 1928. Redan dessförinnan torde emellertid samma avdragsrätt hava förefunnits. Att frågan blivit aktuell i Stockholm år 1929 torde delvis hava berott därpå, att en särskild rubrik för berörda avdrag införts å det nya deklara-tionsformuläret för inkomst av annan fastighet. Tidigare saknades sådan rubrik. Framhållas må ock, att liknande bestämmelse sedan länge tillämpats beträffande rörelse.

Med hänsyn till den korta tid, under vilken kommunalskattelagen tillämpats, finner jag, utan att vilja förringa värdet av de av överståthållarämbetet andragna skälen, ytterligare någon tids erfarenhet böra av-vaktas, innan ändring i förevarande stadgande vidtages. Härtill kommer, att utredningar pågå dels av 1928 års bolagsskatteberedning rörande frågan om avskrivningar å tillgångar i rörelse, dels av särskilda sak-kunniga angående frågan om förvärvskällornas omfattning vid beskatt-ning av inkomst av jordbruksfastighet ävensom frågan om inkomstbe-greppet för inkomst av jordbruksfastighet. Det är icke uteslutet, att dessa utredningar kunna leda till ändrade bestämmelser beträffande av- drag för värdeminskning å maskiner och andra inventarier inom för- värvskällorna jordbruksfastighet och rörelse och att sådana bestämmel- ser skulle återverka på förevarande fråga. Detta förhållande utgör ytter- ligare ett skäl att icke nu tillstyrka den av överståthållarämbetet före- slagna åtgärden. Jag har därför icke upptagit något stadgande härom i det författningsförslag, som jag framlägger.»

Av vad i ärendet förekommit synes framgå, att gällande bestämmelser rörande avdrag från intäkt av förvärvskällan annan fastighet för värde- minskning av inventarier och maskiner äro ägnade att vålla betydande olägenheter. Sålunda hava genom dessa bestämmelser, för vilka någon motivering icke förebragts, klara gränslinjer icke uppdragits mellan in- ventarier och beståndsdelar av byggnaden. Såväl överståthållarämbetet som Sveriges fastighetsägarförbund hava givit uttryck åt den uppfatt- ningen, att gällande bestämmelser å förevarande område vålla ojämnheter och orättvisor i beskattningen samt förorsaka avsevärt besvär ej mindre för de skattskyldiga än även för taxeringsmyndigheterna.

Kammarrätten har i sitt berörda yttrande uttalat, att ett bifall till mo- tionen kunde befaras medföra, att understundom en fastighetsägare bleve urståndsatt att i beskattningshänseende tillgodonjuta avdrag för anskaff-

*Utskottets
yttrande.*

ningskostnader för fasta inventarier. Med detta uttalande synes kammarrätten åsyfta sådana fall, då fastighetsägarens bruttointäkter äro så låga att, genom att inventariernas anskaffningskostnad avdrages, under skott skulle uppkomma. På sätt en ledamot i kammarrätten häremot erinrat, synas kostnaderna för anskaffning av fasta inventarier i regel uppgå till i förhållande till den påräkneliga bruttointäkten obetydliga belopp. Dessa kostnader torde i allt fall väsentligt understiga de utgifter för reparationer, vilka en fastighetsägare under ett enda år kan åsamkas på grund av mera omfattande reparationsarbeten. Under en följd av år före ikraftträdandet av 1928 års skattelagstiftning hava de grunder tillämpats, som i motionen föreslagits, utan att, såvitt utskottet har sig bekant, missnöje därmed yppats. Dessa grunder överensstämja med de i fråga om avdrag för kostnad för underhåll och reparation tillämpade. Den av kammarrätten åberopade omständigheten, att utöfva av rörelse enligt såväl gällande som äldre lagstiftning medgivits avdrag för värdeminskning å maskiner och inventarier, som tillhöra i rörelsen använd fastighet, utan att därigenom olägenhet uppkommit, synes, med hänsyn bland annat till att sistnämnda maskiners och inventariers värde så gott som undantagslöst torde särskilt upptagas i rörelseidkarens bokföring, icke kunna tillmätas betydelse vid bedömandet av nu föreliggande spörsmål.

I likhet med vad bevillningsutskottet i sitt betänkande nr 17 uttalat anser utskottet, att varje tillfälle till förenkling av beskattningsväsendet bör tillvaratagas, där detta utan åsidosättande av andra berättigade intressen kan ske. Det av motionären väckta förslaget synes vara ägnat att medföra en önskvärd lättnad för såväl vissa skattskyldiga som även taxeringsmyndigheterna. Innan en sådan ändring äger rum, synes en utredning böra verkställas. Då emellertid, på sätt framgår av departementschefens anförande till statsrådsprotokollet, Kungl. Maj:ts redan har sin uppmärksamhet riktad på frågan, har utskottet icke ansett sig böra föreslå en skrivelse i ämnet. Enär de med gällande bestämmelser förenade olägenheterna sannolikt komma att år från år ökas, har utskottet dock funnit önskvärt, att förslag till ändrade bestämmelser föreläggas redan 1931 års riksdag.

Hemställan. Under åberopande av vad sålunda anförts får utskottet hemställa,

I) att riksdagen måtte, med bifall till Kungl. Maj:ts förevarande proposition, nr 142, antaga

a) ovan införda förslag till lag om ändring i vissa delar av kommunalskattelagen den 28 september 1928 (nr 370);

b) ovan införda förslag till förordning om ändrad lydelse av 4 § 1 mom., 13 § och 19 § 1 mom. förord-

ningen den 28 september 1928 (nr 373) om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt; samt

c) ovan införda förordning om ändring i vissa delar av taxeringsförordningen den 28 september 1928 (nr 379).

II) att motionen I:92 av greve Lagerbjelke icke måtte föranleda någon riksdagens åtgärd.

Stockholm den 16 maj 1930.

På bevillningsutskottets vägnar:

JOH. NILSSON.

Närvarande: herrar Johan Nilsson i Kristianstad, Boman, K. Oscar Ericson i Oberga, Leander, Jönsson i Boa, Bengtsson i Kullen, Olsson i Golvvasta, Wahlmark, Johansson i Östersund, Åström, Forssberg, Östergren, Emil Johansson, Lithander, Ericson i Boxholm, Ljunggren, Andersson i Katrineholm, Heiding, Werner och Eklund.

Bilaga I.

Till Riksdagens bevillningsutskott.

Genom remiss den 31 januari 1930 har Kungl. Maj:t anbefallt kungl. kammarrätten att avgiva och till riksdagens bevillningsutskott överlämna yttrande över motion, I: 92, av greve Lagerbjelke om ändrad lydelse av 25 § 1 mom. kommunalskattelagen. I anledning härav får kungl. kammarrätten såsom utlåtande i ärendet anföra följande.

Enligt nämnda lagrum må från bruttointäkten av annan fastighet avdrag göras för, bland annat, värdeminskning genom slitning, utrangering eller eljest av fastighetsägaren tillhöriga maskiner och andra inventarier, som höra till fastigheten och äro av längre varaktighet. Jämlikt tredje punkten i anvisningarna till förenämnda paragraf får avdrag för värdeminskning å inventarier ske på sätt och i den ordning, som gäller för avdrag för värdeminskning å inventarier i rörelse, varom närmare stadgas i punkt 4 av anvisningarna till 29 § kommunalskattelagen.

I den förevarande motionen hemställles, att riksdagen ville besluta sådan ändring i 25 § 1 mom. kommunalskattelagen, att ovan omförmälda stadgande om avdrag för värdeminskning å fastighetsägaren tillhöriga maskiner och andra inventarier måtte utgå samt att i samma paragraf måtte intagas föreskrift om rätt till avdrag för kostnad, avseende anskaffning av inventarier till ersättning för avyttrade eller utrangerade. Genom den föreslagna ändringen skulle, såvitt nu är i fråga, i huvudsak samma bestämmelser bliva gällande beträffande såväl annan fastighet som jordbruksfastighet. Skälen härför utvecklas närmare i motionen.

Det ifrågavarande stadgandet om rätt för fastighetsägaren att vid beräkning av inkomst utav annan fastighet göra avdrag för värdeminskning å till fastigheten hörande maskiner och inventarier av längre varaktighet innebär i skattelagstiftningen en nyhet, som tillkommit genom 1928 års kommunalskattelag. Då nämnda bestämmelse varit i tillämpning allenast en kort tid, hava frågor av hithörande beskaffenhet ännu icke kommit under kungl. kammarrättens prövning. Kungl. kammarrätten saknar därför kännedom om, huru stadgandet verkar i praktiken. Skulle det framdeles efter ytterligare någon tids erfarenhet visa sig, att den ifrågavarande bestämmelsen vållar onödigt besvär för de skattskyldiga samt att tillämpningen av densamma föranleder tekniska svårigheter av mera allvarlig art för taxeringsmyndigheterna, något som ännu ej torde kunna med bestämdhet avgöras, synes en förändring i den i motionen föreslagna riktningen böra tagas i övervägande. Emellertid bör i sådant fall frågan bliva föremål för en allsidig utredning, därvid tillfälle bör lämnas de olika parter, vilkas intressen därav beröras, att göra sin uppfattning gällande. Kungl. kammarrätten anser sig i detta sammanhang icke böra underlåta att framhålla, att stadgandet om avdrag för värdeminskning å så kallade fasta maskiner och inventarier av längre varaktighet — vilket ur principiell synpunkt torde vara fullt riktigt — åtminstone då det gäller

sådana i större bostadsfastigheter, i och för sig kan vara ägnat att tillgodose verkligt berättigade intressen. I de större bostadshusen finnas nämligen numera i allmänhet en mångfald så kallade fasta inventarier av längre varaktighet. Anskaffningen av sådana inventarier betingar ej sällan så avsevärda kostnader, att avdrag därför i beskattningshänseende skäligen bör fördelas på flera år med vissa efter tillgångens varaktighet så avpassade belopp, att anskaffningskostnaden för en dylik tillgång kan till fullo avdragas under den tidrymd, densamma är ekonomiskt användbar. Om, på sätt i motionen förutsättes, vid utrangering av så kallade fasta inventarier avdrag för desammas anskaffningskostnad skulle ske i samband med deras ersättande med nya, kan en dylik anordning — i betraktande av att här ofta är fråga om kostnader till avsevärda belopp — befaras medföra, att vederbörande fastighetsägare stundom bleve urständsatt att i beskattningshänseende utnyttja avdrag för en driftkostnad, som rätteligen bör honom tillerkännas. Såväl den nu gällande som den äldre skattelagstiftningen innehålla bestämmelser om rätt till avdrag för värdeminskning å maskiner och inventarier, som användas i rörelse. Enligt praxis har dylikt avdrag medgivits jämväl beträffande så kallade fasta maskiner och andra inventarier, som tillhöra i rörelsen använd fastighet. Kungl. kammarrätten har sig icke bekant, att berörda praxis vållat avsevärd olägenhet eller större svårigheter vid taxeringen.

Kungl. kammarrätten anser sig slutligen böra erinra därom, att ett av överståthållarämbetet väckt förslag om en med den här ovan avhandlade i huvudsak likartad ändring i 25 § 1 mom. kommunalskattelagen blivit i Kungl. Maj:ts proposition nr 142 till innevarande års riksdag av statsrådet och chefen för kungl. finansdepartementet bemött därmed, bland annat, att vissa utredningar påginge, vilka kunde äga betydelse för avgörande av den förevarande frågan.

Med avseende å vad sålunda anförts anser sig kungl. kammarrätten böra för närvarande avstyrka det ifrågavarande förslaget om ändrad lydelse av 25 § 1 mom. kommunalskattelagen.

Utdrag av kungl. kammarrättens protokoll, utvisande de skiljaktiga meningar, som vid ärendets handläggning i kungl. kammarrätten yppats, biläggas.

Stockholm den 10 mars 1930.

På Kungl. Maj:ts och Rikets Kammarrätts vägnar:

K. H. HÖGSTEDT.

Knut Kinberg.

Bilaga II.*Utdrag av protokollet, hållet hos Kungl. Maj:ts och rikets kammar-
rätt den 10 mars 1930.*

Närvarande:

Presidenten	HÖGSTEDT,
Kammarrättsrådet	WÄHLIN,
»	HALLBERG,
»	WAHLBERG,
Assessorn	SCHOULTZ,
»	NEUENDORFF,
»	SJÖSTRÖM.

S. D. Assessorn Schoultz föredrog Kungl. Maj:ts remiss angående motion vid innevarande års riksdag, I: 92, av greve Lagerbjelke om ändrad lydelse av 25 § 1 mom. kommunalskattelagen; och beslöts skrivelse till riksdagens bevillningsutskott av innehåll registratoret utvisar.

Kammarrättsrådet Hallberg yttrade:

»De skäl av såväl principiell som praktisk innebörd, som motionären till stöd för sitt förslag anfört, synas mig vara av den betydelse, att en lagändring måste anses påkallad. Vad särskilt angår de praktiska svårigheter, som enligt motionen möta med avseende å tillämpningen av nu gällande stadganden, kunna dessa knappast överskattas. Redan avsaknaden av uttryckliga föreskrifter, var gränsen skall dragas mellan inventarier och byggnadens beståndsdelar, är av beskaffenhet att medföra sådana svårigheter. Att exempelvis hisskorgar, hissmaskineri och värmepannor skola rubriceras såsom fastighet tillhörande maskiner och inventarier synes givet. Men huru förhåller det sig med badrums- och w. c.-anordningar? Det är under sådana förhållanden lätt att inse, att svårigheter skola yppa sig, då fastighetsägaren vill styrka det värdeminskningensavdrag, varav han önskar komma i åtnjutande — han är ju ej ens säker om, för vilka föremål avdraget skall beräknas. Och även om han lyckats utforska lagstiftarens mening på denna punkt, så lärer det ingalunda vara säkert, att detsamma gäller taxeringsmyndigheterna. Men är redan här ett konfliktämne mellan den skattskyldige fastighetsägaren och taxeringsmyndigheterna under uppsegling, så inbjuder nu gällande stadgande i tillämpningen även andra sådana konfliktämnen. Motionären har framhållit, vilka svårigheter det ofta kommer att möta för fastställande av anskaffningsvärdet å föremål, varom nu är fråga. I detta hänseende är att erinra, att även om man lyckats utreda föremålens ålder och anskaffningskostnader, så har man därmed ej kommit till deras för ägaren gällande ingångsvärde. Men det är allenast detta sistnämnda värde, som här är av intresse. Att emellertid taxeringsmyndigheterna, därest nu gällande stadgande skall tillämpas, måste avfordra fastighetsägaren en utredning om detta in-

gångsvärde är lika givet som att taxeringsmyndigheterna icke utan vidare komma att godtaga den första bästa utredning. För fastighetsägaren är ju av vikt, att anskaffningsvärdet beräknas i överkant, varigenom fastighetsägaren kommer i åtnjutande av det större avdraget. Om man likväl antager, att överensstämmelse vunnits mellan vederbörande i fråga om det anskaffningsvärde, varå värdeminskningens avdrag skall åtnjutas för en fastighet tillhörande maskiner och inventarier, så är därmed icke konfliktämnet definitivt ur världen. Samma svårigheter äro åter omedelbart för handen, så snart fastigheten övergått till ny ägare. Men ett ytterligare irritationsmoment ligger i den noggrannhet, varmed taxeringsmyndigheterna måste hålla sin hand över att fastighetsägaren icke å fastighetens reparationskonto tillgodofört sig avdrag för inköp av sådana föremål, för vilka avdrag skall medgivas i form av värdeminskning. I samtliga nu berörda hänseenden skulle emellertid vid bifall till den föreslagna lagändringen en påtaglig lättnad komma att inträffa, och detta ej blott för de skattskyldiga, för vilka inga svårigheter därefter komme att möta i avseende å avgivandet av de uppgifter, som för deras taxering här vore av intresse, utan även för taxeringsmyndigheterna.

Av majoriteten inom kungl. kammarrätten har gjorts gällande, att, därest den ifrågasatta lagändringen komme till stånd, vederbörande fastighetsägare till följd av anskaffningskostnadens storlek stundom ej skulle bliva i tillfälle att i beskattningshänseende utnyttja hela det avdrag, som i förevarande avseende rätteligen borde honom tillerkännas. Farhågorna äro enligt min mening knappast befogade. Enligt vad jag från sakkunnigt håll erfarit uppgå de nuvarande kostnaderna i Stockholm för insättande i ett femvåningshus av ett nytt hissmaskineri i stället för ett gammalt till omkring 6,000 kronor, för insättande därstädes av en ny hisskorg i stället för en gammal sådan till omkring 1,000 kronor. Med större kostnader än dessa läser en fastighetsägare i det avseende, som här är i fråga, icke behöva räkna. Då emellertid för en rationell skötsel av en fastighet måste förutsättas, att utgifterna så jämnt som möjligt fördelas mellan de olika åren, läser en fastighetsägare, som funnit exempelvis hissmaskineriet i hans fastighet i behov av omedelbar förnyelse, komma att låta med fastighetens större reparationer och nyanskaffningar i övrigt anstå till senare år. Det av majoriteten tänkta fallet torde således icke komma att inträffa annat än i rena undantagsfall. Men såsom ett undantagsfall läser icke kunna betecknas, att fastighetsägaren, om verkliga fastigheten, tack vare utgifterna för anskaffning av inventarier och fasta maskiner, lämnat underskott, av annan inkomstkälla än fastigheten haft inkomst till belopp, som täcker detta underskott, och sålunda blir i tillfälle att genom avdrag å sistnämnda inkomst tillgodoföra sig förlusten å fastigheten. De betänkligheter, majoriteten i detta avseende anfört, har jag vid sådant förhållande icke ansett utgöra bärande skäl för avslag å motionen.

Under åberoeende av vad jag sålunda anfört och med särskilt framhållande av de praktiska fördelar, förslaget innefattar, får jag för min del tillstyrka, att den remitterade motionen varder av riksdagen antagen.»

Kammarrättsrådet Wählin anförde:

»Det i den remitterade motionen väckta förslaget synes inom det begränsade område detsamma avser vara ägnat att medföra en enligt min mening önskvärd lättnad såväl för de deklarationspliktiga som även och i all synnerhet för taxeringsmyndigheterna, och jag finner ur denna syn-

punkt förslaget beaktansvärt. Å andra sidan bör emellertid beaktas dels att nu gällande bestämmelser i ämnet varit i tillämpning allenast under mycket kort tid och dels att — såsom inhämtas av kungl. propositionen nr 142 till innevarande års riksdag — ett förslag av huvudsakligen enahanda innehåll varit föremål för prövning inom finansdepartementet och därvid befunnits äga sådant sammanhang med vissa under utredning varande frågor på skattelagstiftningens område, att departementschefen funnit ytterligare någon tids erfarenhet böra avvaktas innan ändring i förevarande stadgande vidtages. Med hänsyn till sistberörda omständigheter och då ändringar i skatteförfattningarna icke böra utan beredning inom finansdepartementet och samtliga vederbörande myndigheters hörande genomföras, anser jag mig böra i frågans nuvarande läge instämma i den av majoriteten gjorda hemställan.»

Som ovan

In fidem
Harald Bohme.